

Rummet

”Vem får gå upp på Herrens berg? Vem får träda in i hans helgedom? Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som inte vänder sin själ till lögn och inte svär falskt.”

Kommer du att kunna stå inför Guds tron vid Guds domstol med oskyldiga händer och ett rent hjärta?

Hur många av oss skulle kunna säga att vi har oskyldiga händer och ett rent hjärta? Människan i sitt naturliga tillstånd, består inte inför Gud. Därför var Gud tvungen att gripa in och ordna en väg för oss att bli rena. Han sände Jesus för att försona oss med Gud och rena våra händer och hjärtan.

Har du någonsin undrat hur Gud ser på ditt liv? Jesus säger att, ”för varje onyttigt ord som människor talar, ska de stå till svars på domens dag. (Matteus 12:36).

Eftersom vi ska stå till svars inför varje ord som vi har talat, måste det finnas upptecknat.

Bibeln berättar om detta i Johannes uppenbarelse 20:12 ”Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna.”

Joshua Harris, en ung man från Maryland i USA, var på resa i Puerto Rico. En natt hade han en dröm. Han upplevde att Gud gav honom drömmen som en tillrättavisning på grund av hans brist på trohet. Drömmen påminde honom om Kraften hos Jesus Kristus och hans blod, dess kraft att förvandla ett människoliv. Vi vill gärna dela den berättelsen med dig.

* * * * *

(Rummet)

I tillståndet mellan vakenhet och drömvärld, fann jag mig själv i ”rummet”. Det fanns inga särskilda föremål förutom en väg med hyllor fyllda med mappar. De liknade dom som finns på biblioteken, där titeln är märkt med författaren eller ämnet i alfabetisk ordning. Men dessa mappar, som sträckte sig från golvet till taket och till synes ändlöst i alla riktningar, hade mycket olika titlar. När jag närmade mig väggen med mapparna, var den första titel som fångade min blick, ”Tjejer jag har gillat.” Jag öppnade den och började bläddra igenom. Hastigt slog jag igen den, förvånad över att jag kände igen namnen som var skrivna i mappen.

Då förstod jag, utan att någon berättat för mig, precis var jag var. Detta livlösa rummet med dess små mappar, var ett enkelt arkiv över mitt liv. Här fanns alla mina handlingar, i olika situationer nedtecknade. Stort eller smått, också det jag för längesedan glömt fanns beskrivet i detalj.

En känsla av undran och nyfikenhet, blandad med ängslan, rördes inom mig samtidigt som jag började bläddra igenom mapparna och utforska deras innehåll. Vissa framkallade glädje och goda minnen; andra bringade, en känsla av skam och ånger, så stark att jag måste blicka över axeln för att se om någon kunde se mig.

En mapp vid namnet ”vänner” var vid sidan av en annan med namnet ”vänner jag har lurat.”

Titlarna varierade från det vardagliga till riktigt konstiga ämnen.

”Böcker jag har läst”, ”Lögnar, jag har sagt”, ”Tröst, jag har gett” ”Skämt, jag har skrattat åt”. Vissa var nästan komiska i sin precision. ”Saker jag har skrikit åt min bröder.” Andra kunde jag inte skratta åt: ”Saker jag har muttrat över, i frånvaron av mina föräldrar.” Jag slutade aldrig att bli förvånad över innehållet. Ofta fanns det fler mappar än jag förväntade mig. Ibland var de mindre än jag hoppades.

Jag blev överväldigad över den samlade informationen, av livet som jag hade levt. Var det möjligt att jag under mina tjugo levnadsår, hunnit skriva alla dessa tusentals, kanske miljontals sidorna?

Men varje mapp bekräftade den frågan. Alla vara skrivna med min handskrift. Var och en av dem underskrivna med min signatur.

När jag drog ut mappen "sånger jag har lyssnat på" insåg jag att mapparna blev större för att kunna rymma innehållet. Sidorna var packade tätt intill varandra, och efter två eller tre varv, kunde jag inte finna slutet på mappen. Jag slog igen den, och skämdes, inte så mycket över kvalitén på musiken, men mer på grund av den mängd tid jag visste att mappen utgjorde.

När jag kom till en mapp markerad: "begärliga tankar" kände jag en obehaglig känslan gå genom hela kroppen. Jag drog ut mappen, en liten bit, utan att vilja ta reda på dess storlek, och drog ut en sida. Jag ryste över dess detaljerade innehåll. Jag kände obehag vid tanken på att ett sådant tillfälle hade blivit uppskrivet.

Plötsligt kände jag ett nästan djuriskt raseri. En tanke rörde sig ständigt i mitt sinne: "Ingen får någonsin se allt detta! Jag måste förstöra dem!" I ett ögonblickigt raseri drog jag ut mappen. Storleken hade ingen betydelse nu. Jag måste tömma den och bränna alla dess sidor. Men när jag tog mappen i ena änden och började slå den mot golvet, var jag oförmögen att förstöra en enda sida. Jag blev desperat och drog ut en sida, men när jag försökte riva sönder bladet upptäckte jag att det var hårt som stål.

Nedslagen och uppgiven, återlämnade jag mappen till dess plats. Medan jag lutade mitt huvud mot väggen, suckade jag tungt. Då såg jag något! En Titeln: "Människor jag har delat evangeliet med". Mappen var fräschare än mapparna bredvid, nyare, nästan oanvänd. Jag drog ut mappen. Jag kunde räkna innehållet i mappen på mina fingrar.

Då kom tårarna. Jag började gråta. Snyftningar så djupa att jag fick ont i magen och skakade i kroppen.

Jag föll ner på mina knän och grät. Jag grät av skam, skammen över alltsammans. Genom mina tårfyllda ögon kunde jag se raderna av hyllor, fyllda med mapparna. Ingen får någonsin, aldrig någonsin, känna till detta rum. Jag måste låsa till det och gömma nyckeln.

Men i samma ögonblick som jag torkade mina tårar såg jag honom. Nej! inte honom. Inte här! Vem som helst förutom Jesus.

Hjälplöst såg jag hur han började öppna mapparna och läsa innehållet. Jag kunde inte stå ut med att se hans reaktion. Vid ett tillfälle förmådde jag mig att se upp på hans ansikte. Jag såg en större sorg än min egen. Han verkade instinktivt gå till de värsta mapparna. Varför var han tvungen att läsa varenda sida?

Till sist vände han sig och såg på mig från andra sidan rummet. Han såg på mig med medkänsla i ögonen. Men hans medkänsla gjorde mig inte upprörd. Jag sänkte ned huvudet, gömde ansiktet med mina händer och började att gråta igen. Han gick fram till mig och slog armarna omkring mig. Han kunde ha sagt så många saker. Men han sa inte något. Han bara grät med mig.

Plötsligt ställde han sig upp och gick tillbaka till väggen med mapparna. Med början från slutet av rummet, tog han ut en sida och, en efter en, skrev han sitt namn över mitt namn på varje sida. "Nej" skrek jag och rusade fram till honom. Allt jag kunde säga var "Nej, nej, när jag tog bladen från honom. Hans namn kunde inte vara på dessa. Men här var det, skrivet i rött så rikt, så mörkt, så levande. Jesu namn överskyldde mitt. Det var skrivet med hans blod.

Han tog vänligt tillbaka bladet från min hand. Han log ett ledsamt leende och fortsatte med att signera sidorna. Jag tror inte jag någonsin kommer förstå hur han gjorde det så snabbt, men i nästa stund tyckte jag mig höra honom stänga den sista mappen och han gick tillbaka till mig. Han placerade sin hand på min skuldra och sa, "Det är fullbordat".

Jag stod upp, och han följde mig ut ur rummet. Det fanns inget lås på dörren. Det fanns fortfarande blad som skulle skrivas.

* * * * *

Hur ser ditt liv ut idag? Om vi är uppriktiga mot oss själva, kommer vi med sorg ångra och erkänna att vi har felat i våra tankar och handlingar. Vi kommer också att stå med skam på grund av tankar och gärningar vi har begått i hemlighet. Bibeln säger i Romarbrevet 2:16 att "Det ska visa sig på den dag då Gud dömer det som är fördolt hos människorna, allt enligt det evangelium jag fått genom Jesus Kristus." Aposteln Petrus predikade: "Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av nytt liv kommer från Herrens ansikte." Har Jesus utplånat dina synder, eller förföljer dom dig fortfarande idag?

Vill du bli frigjord? Tynger dina tankar och handlingar från ditt förflutna ner dig? Våra synder är en stor tyngd för våra hjärtan och liv. "Om vi säger att vi inte har syndat, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss." (1 joh 1:8). "Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus vår Herre." (Romarbrevet 6:23).

Jesus erbjuder förlåtelse. Han kom till jorden och utgav sitt blod för alla syndare. Frälsningsplanen är fullbordad. Skulle du vilja bli hel? "Om nu Sonen gör er fria blir ni verkligen fria."

(Johannesevangeliet 8:36). (Psalm 51) Kom till Jesus i denna stund! Ångra och bekänn dina synder. "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Johannesbrevet 1:9). Lita på att Jesus kommer att leda dig till ett tillfredsställande liv med honom. Han kommer att förse dig med allt vad du behöver för ditt liv.

"Jesu, Guds Sons blod, renar oss från all synd."

